

Arrest

nr. 160 790 van 26 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. PUT, die loco advocaat D. PEETERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Ajuran clan. Volgens uw verklaringen werd u in Afgoye geboren, waar u heel uw leven in de wijk Dhagax Tuur hebt gewoond. U bent nooit naar school geweest. U hebt wel Koranlessen gekregen en voorts hield u zich bezig met het huishouden in uw ouderlijke woning. Uw moeder is overleden toen u nog jong was. Uw vader werkte in een winkel.

Twee dagen voor uw vertrek uit Somalië vielen er onbekende gemaskerde mannen uw woning binnen. U was de enige van uw gezin die op dat moment thuis was. De mannen blinddoekten u en gooiden u op de grond waardoor u het bewustzijn verloor. U werd verkracht. De burens hadden u horen schreeuwen

en schoten u ter hulp. U werd naar een klein ziekenhuis in Afgoye gebracht. U had veel bloed verloren. Enkele uren later ging u weer naar huis. Uw vader zei dat u moest vertrekken uit Somalië want hij was bang dat de mannen nog eens zouden terugkomen en u dan zouden doden.

U hebt ongeveer drie maanden geleden uw land verlaten. U bent onder begeleiding van een smokkelaar vanuit Mogadishu naar Dubai gevlogen. In Dubai bent u overgestapt op een ander vliegtuig en bent u naar België gevlogen. U diende op 17 februari 2015 een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een medisch attest neer dat door uw centrumarts in België werd opgemaakt op 24 februari 2015 en waaruit blijkt dat u type II bent besneden.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (gehoorverslag CGVS, p.2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat daar waar u aangaf minderjarig te zijn, op basis van het in opdracht van de dienst Voogdij uitgevoerde medisch onderzoek door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven) is besloten dat u op 13 maart 2015 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar waarbij 21,4 jaar een minimum leeftijd is, en u derhalve niet als minderjarige kan worden beschouwd (zie beslissing dienst Voogdij, administratief dossier). Uit het feit dat u vasthoudt aan uw minderjarigheid (gehoorverslag CGVS, p.3), blijkt bovendien dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze tracht te misleiden, wat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aantast. Verder werd vastgesteld dat uw kennis over uw beweerde regio van herkomst, Afgoye in de provincie Lower Shabelle, en over Somalië in het algemeen, sterk te wensen overlaat.

U verklaarde in Afgoye te zijn geboren en heel uw leven in de wijk Dhagax Tuur in Afgoye stad te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd te vertellen wat er allemaal te zien en te beleven valt in Dhagax Tuur, repliceerde u dat u nooit naar buiten ging en dat u altijd binnen bleef (gehoorverslag CGVS, p.4). U erop wijzend dat het belangrijk is om het Commissariaat-generaal toch enige informatie te geven aangezien u verklaarde steeds in Dhagax Tuur te hebben gewoond, antwoordde u met een stilzwijgen (gehoorverslag CGVS, p.4). U aanmoedigend te vertellen over uw wijk, vroeg u wat er van u werd verwacht (gehoorverslag CGVS, p.4). Opnieuw uitgelegd dat u moet vertellen over de plaats waar u zegt altijd te hebben gewoond en gevraagd om zoveel mogelijk informatie te geven over Afgoye en uw wijk in de stad, kwam u niet verder dan te herhalen dat u nooit naar buiten ging omdat u een vrouw bent en dat u altijd binnen moest blijven (gehoorverslag CGVS, p.4). Deze uitleg is echter geen verschoningsgrond voor uw totale onwetendheid betreffende de plaats waar u zou hebben gewoond. Later tijdens het gehoor nog eens gevraagd te vertellen over

winkels, bazaars, overheidsgebouwen of andere bezienswaardigheden in Afgoye, noemde u het bedrijf 'Care' (gehoorverslag CGVS, p.10). U kon evenwel niet zeggen wat voor een bedrijf het betreft (gehoorverslag CGVS, p.10). U stelde dat uw vader u had verteld over dat bedrijf (gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd wat uw vader dan vertelde over 'Care', kwam u niet verder dan te stellen dat uw vader gewoon aan het vertellen was en dat u die naam hebt gehoord (gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd of uw vader nog andere zaken vertelde, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS, p.10). Verder gevraagd of er wegen lopen door Afgoye, moest u het antwoord opnieuw schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p.10). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat Afgoye de belangrijkste verkeersader is in Lower Shabelle. De twee hoofdwegen die Mogadishu verbinden met Baidoa in de Bay regio en Kismayo in Lower Juba, passeren door Afgoye. Voorts kon u het CGVS niet vertellen waar in Afgoye er scholen zijn, noch kon u enige naam geven van een school in de stad (gehoorverslag CGVS, p.5). U stelde dat uw vader in een winkel werkte maar u kon evenmin deze winkel lokaliseren (gehoorverslag CGVS, p.7). Voorts gevraagd of er een rivier door Afgoye stroomt, antwoordde u bevestigend dat deze rivier de 'Lower Shabelle' is. U erop wijzend dat de rivier gewoon 'Shabelle' heet, herhaalde u dat de naam van de rivier 'Lower Shabelle' is (gehoorverslag CGVS, p.10). Dat u de naam van de rivier letterlijk gelijktstelt met de naam van uw provincie, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst.

Gevraagd in welke provincie Afgoye is gesitueerd, antwoordde u aanvankelijk overigens dat Afgoye in de provincie van Afgoye ligt (gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd welke naam die provincie heeft, antwoordde u dat Afgoye onder Marka valt (gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd van welke provincie Marka de hoofdplaats is, stelde u dat het de provincie is waaronder Afgoye valt (gehoorverslag CGVS, p.4). Nogmaals gevraagd hoe die provincie heet, antwoordde u met "Marka" (gehoorverslag CGVS, p.4). U opnieuw de kans gevend de naam van de provincie te noemen in plaats van de hoofdplaats te geven, stelde u uiteindelijk dat Lower Shabelle de provincie is (gehoorverslag CGVS, p.4). Uw uiterst moeizame verklaringen aangaande de naam van de provincie waar u heel uw leven zou hebben gewoond, roepen vragen op. Bovendien gevraagd welke provincies er aan Lower Shabelle grenzen, noemde u foutief de plaats Sigaale en het district Wanlaweyn in Lower Shabelle. Gevraagd of dat provincies zijn zoals Lower Shabelle, antwoordde u positief (gehoorverslag CGVS, p.10), wat de geloofwaardigheid van uw herkomst verder ondermijnt.

Gevraagd welke plaatsen in Somalië u kent, antwoordde u door neen te schudden met uw hoofd (gehoorverslag CGVS, p.5). Gevraagd welke steden in Somalië u kent, kwam u niet verder dan de hoofdstad Mogadishu te noemen (gehoorverslag CGVS, p.5). Gevraagd of u nog andere plaatsen kent in Somalië, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS, p.6). De afstand tussen Mogadishu en Afgoye kon u vreemd genoeg wel precies aangeven: 30 kilometer (gehoorverslag CGVS, p.6). U stelde dat uw vader u had verteld hoe ver de twee plaatsen van elkaar zijn verwijderd (gehoorverslag CGVS, p.6). Als uw vader u dat zou hebben verteld, mag echter ook verwacht worden dat hij u nog andere informatie zou geven over uw provincie, district, wijk en land. U wist echter zelfs niet dat Somalië aan de zee ligt (gehoorverslag CGVS, p.6). U erop wijzend dat een groot deel van Somalië wel degelijk aan de zee ligt, repliceerde u dat u niet naar buiten ging en dat u nooit de zee hebt gezien (gehoorverslag CGVS, p.6). Van iemand die beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken, mag nochtans verwacht worden dat hij/zij zou weten dat Somalië aan de Indische Oceaan is gelegen. Voorts gevraagd wat 'Kismayo' – een belangrijke havenstad in Somalië – u zegt, repliceerde u dat het een naam is in Somalië (gehoorverslag CGVS, p.15). Gevraagd of het de naam is van een persoon, van een plaats of van iets anders, stelde u dat het een plaats is in Somalië (gehoorverslag CGVS, p.15). U kon echter geenszins uitleggen waar deze plaats is gesitueerd (gehoorverslag CGVS, p.15).

Verder blijkt uit uw verklaringen dat uw kennis van het Somalische clansysteem uitermate beperkt is. Volgens uw verklaringen behoort u tot de clan Ajuran (gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd of de Ajuran tot een grote clanfamilie behoren, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS, p.4). U bleek aldus niet te weten dat velen de Ajuran als een subclan van de Hawiye beschouwen. Voorts gevraagd naar de grote clans die in Somalië wonen, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p.5). Uit informatie toegevoegd aan uw dossier blijkt dat de meerderheidsclans van Somalië bestaan uit de Dir, Rahanweyn (ook wel naar verwezen als Digil en Merifle), Darod en Hawiye. Via dit systeem wordt de maatschappij in Somalië georganiseerd en het is uitermate belangrijk voor de machtsverdeling binnen het land. Dat u van de meerderheidsclans niet op de hoogte bent, doet verder vragen rijzen bij uw beweerde herkomst uit Somalië. Gevraagd welke clans er in Afgoye wonen, noemde u enkel de clan Merifle (gehoorverslag CGVS, p.5). Zoals net aangegeven is Merifle één van de grootste clans in Somalië, het mag dan ook verbazen dat u de link niet maakte. Subclans van Merifle kon u niet geven (gehoorverslag CGVS, p.5). Bovendien blijkt uit de informatie van het CGVS dat Afgoye het traditionele thuisland is van de Digil clan Geledi en van de Hawiye clan Wacdan, die u niet spontaan noemde. Later tijdens het gehoor gevraagd wat 'Geledi' u zegt, stelde u dat Geledi en Begedi de meerderheidsclans zijn die in Afgoye wonen (gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd waarom u dat dan niet eerder zei

wanneer u werd gevraagd te vertellen welke clans in Afgoye woonachtig zijn, antwoordde u met een stilzwijgen (gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd tot welke clanfamilie(s) de Geledi en Begeledi behoren, repliceerde u dat ze tot de Ajuran behoren, net als u (gehoorverslag CGVS, p.11). De Begeledi is echter net zoals de Geledi een subclan van Digil. Gevraagd of er Hawiye in Afgoye wonen, antwoordde u bevestigend maar u kon niet vertellen welk subclan(s) van de Hawiye in de stad woonachtig zijn (gehoorverslag CGVS, p.15).

Verder gevraagd te vertellen over de situatie in Somalië toen u daar bent opgegroeid, stelde u dat er wel gevechten waren (gehoorverslag CGGVS, p.11). Gevraagd wie er aan het vechten was tegen elkaar, repliceerde u dat er clanconflicten waren (gehoorverslag CGGVS, p.11). Gevraagd welke clans tegen elkaar vochten, antwoordde u dat er twee clans tegen elkaar vochten (gehoorverslag CGGVS, p.11). U kon echter niet aangeven welke clans er tegen elkaar vochten (gehoorverslag CGGVS, p.11).

Voorts gevraagd te vertellen wie Indha-Adde is, kwam u niet verder dan te stellen dat hij een oudere man is in Afgoye (gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd wat u over hem weet, wat die persoon doet of wat hij gedaan heeft, stelde u hem niet te kennen (gehoorverslag CGVS, p.11). Uit informatie van het CGVS waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat de krijgsheer Sheikh Yusuf Mohamed Siyad "Indha-Adde", de macht had in Lower Shabelle voor de komst van de Unie van Islamitische Rechtbanken. Hij regeerde vanuit Marka. Later sloot hij zich aan bij voornoemde groepering. In het licht van deze informatie is het uiterst merkwaardig dat u als beweerde inwoner van Lower Shabelle, Indha-Adde niet zou kennen. Bovendien gevraagd wat u weet over de Islamitische Rechtbanken, antwoordde u met "niets" (gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of u die naam al eens hebt gehoord, vroeg u of er 'islam' werd bedoeld (gehoorverslag CGVS, p.11). Ter verduidelijking gevraagd of u de naam 'Unie van Islamitische Rechtbanken' al eens hebt gehoord, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS, p.11-12). Dit mag verbazen, daar uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Unie van Islamitische Rechtbanken in het najaar van 2006 de controle had over de hele Lower Shabelle provincie. Verder dient er opgemerkt te worden dat u zelfs bij benadering niet kon vertellen wanneer Al Shabaab in Afgoye aan de macht kwam (gehoorverslag CGVS, p.16). Volgens uw verklaringen was Al Shabaab nog aan de macht in Afgoye toen u er woonde en werd de groepering pas verdreven uit de stad na uw vertrek begin 2015 (gehoorverslag CGVS, p.16). U stelde dat er in Afgoye door het Somalische leger wel werd gevochten tegen Al Shabaab maar dat Al Shabaab deze gevechten won (gehoorverslag CGVS, p.16). Uw verklaringen zijn evenwel in strijd met de informatie van het CGVS. Al Shabaab werd immers al in mei 2012 door overheidstroepen uit Afgoye verdreven. Voorts gevraagd naar de huidige president van Somalië, noemde u Sheikh Hassan (gehoorverslag CGVS, p.15). Zijn volledige naam, Hassan Sheikh Mohamud, evenals zijn clan, Abgal (Hawiye), kon u niet geven (gehoorverslag CGVS, p.15).

Voorts dient nog opgemerkt te worden dat wanneer u werd gevraagd met wat voor geld er in Somalië wordt betaald, u sprak over 'Somalisch geld' (gehoorverslag CGVS, p.6). Gevraagd hoe dat geld heet, herhaalde u dat het 'Somalisch geld' is (gehoorverslag CGVS, p.6). Dat u niet kon vertellen dat de munteenheid in Somalië de Somalische Shilling is, zet de geloofwaardigheid van uw beweerde Somalische nationaliteit verder op de helling.

Vervolgens dient nog opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over de manier waarop u naar België bent gereisd. Gevraagd wat voor documenten u tijdens uw reisweg bij zich had, repliceerde u dat de smokkelaar alle documenten bijhield (gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd of u met een paspoort bent gereisd, stelde u het niet te weten (gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd of u een paspoort hebt gezien, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd of u enig ander reisdocument hebt gezien, antwoordde u eveneens negatief (gehoorverslag CGVS, p.9). Op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) liet u evenwel optekenen dat u onder uw eigen naam met een vals bordeaux paspoort hebt gereisd (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, Traject, interceptie en verblijf, dd. 17/02/2015). Later op de DVZ verklaarde u dan weer dat u met een blauw paspoort hebt gereisd (Verklaring DVZ, dd. 27/03/2015, vraag 33). U kon – in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen – toen niet vertellen op welke naam dat paspoort stond (Verklaring DVZ, dd. 27/03/2015, vraag 33). U tijdens uw gehoor op het CGVS wijzend op deze verklaringen, herhaalde u niet te weten met wat voor een document u uw land hebt verlaten en stelde u dat u werd begeleid door de smokkelaar (gehoorverslag CGVS, p.9). Uw opeenvolgende flagrante tegenstrijdige verklaringen aangaande uw reisdocument(en), doen vermoeden dat u ook de ware toedracht van uw reisweg wilt achterhouden en zet uw algemene geloofwaardigheid verder op de helling.

Ten slotte dient er nog op gewezen te worden dat u eveneens incoherente verklaringen aflegde over uw ouders. In de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, liet u optekenen dat uw vader acht dagen geleden is overleden (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, Familie en kennissen van de minderjarige, dd. 17/02/2015). Betreffende uw moeder verklaarde u dat ze ongeveer twintig jaar geleden is overleden (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, Familie en kennissen van de minderjarige, dd. 17/02/2015). Later op de DVZ liet u optekenen dat uw vader nog in leven is en in Afgoye woont en

dat uw moeder ongeveer negen jaar geleden is overleden (Verklaring DVZ, vraag 13, dd.27/03/2015). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dat u uw vader voor het laatst hebt gezien net voor uw vertrek uit Somalië maar dat u nadien geen contact meer hebt gehad met hem omdat u geen telefoonnummers kent (gehoorverslag CGVS, p.6-7). En betreffende uw moeder stelde u dat ze is overleden toen u klein was (gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd hoe oud u was toen uw moeder is gestorven, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd of u vijf jaar, tien jaar, vijftien jaar of ouder of jonger was, repliceerde u dat u nog klein was (gehoorverslag CGVS, p.7). Nogmaals gevraagd bij benadering te zeggen hoe oud u ongeveer was toen uw moeder overleed, herhaalde u dat u klein was (gehoorverslag CGVS, p.7). Dat u ook incoherente verklaringen aflegde aangaande uw familiale situatie, ondermijnt verder uw algemene geloofwaardigheid.

Er dient volledigheidshalve bovendien opgemerkt te worden dat u evenmin de door u aangehaalde vluchtmotieven aannemelijk hebt gemaakt. Zo bleef u zeer op de vlakte wanneer u werd gevraagd te vertellen over het incident dat aanleiding heeft gegeven tot uw vertrek. U verklaarde meer bepaald dat u thuis was, dat er gemaskerde mannen binnenkwamen toen u net uit het toilet kwam, dat ze u hebben geblinddoekt en u hebben verkracht (gehoorverslag CGVS, p.12). U aangemoedigd verder te vertellen, stelde u dat ze weggingen nadat ze u hadden verkracht, dat u veel bloed verloor, dat u schreeuwde en de burens u daarop ter hulp schoten en u naar het ziekenhuis werd gebracht waar u medicatie kreeg (gehoorverslag CGVS, p.12). Even later nogmaals gevraagd uitgebreider over het incident te vertellen en u erop wijzend aan te geven wat de mannen zeiden, met hoeveel ze waren, hoe u zich voelde enz., herhaalde u dat ze u blinddoekten toen ze binnenkwamen en dat u niets zag, dat ze weggingen na de verkrachting en dat daarop de burens kwamen (gehoorverslag CGVS, p.12). Uw verklaringen getuigen van zeer weinig doorleefdheid en spontaniteit. U kon bovendien niet vertellen met hoeveel de mannen waren die bij u binnenvielen (gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd of het één persoon was, tien personen, twintig personen of meer of minder, herhaalde u dat u niets kon zien daar u geblinddoekt was (gehoorverslag CGVS, p.12). U erop wijzend dat u hen toch zag binnenkomen, stelde u dat u net uit het toilet kwam en dat ze u meteen blinddoekten (gehoorverslag CGVS, p.12). Het mag hoe dan ook verbazen dat u zelfs niet bij benadering kan zeggen hoeveel mannen uw woning zouden zijn binnengedrongen. Vervolgens gevraagd of de mannen die u zouden hebben verkracht, deel uitmaken van een groep, een militie of een bepaalde clan, repliceerde u het niet te weten (gehoorverslag CGVS, p.14). Nochtans had u op de DVZ aangegeven dat u werd verkracht door strijders van Al Shabaab (Vragenlijst CGVS, dd.27/03/2015, vraag 5). U herhaalde op de DVZ bovendien meermaals de naam van de groepering (Vragenlijst CGVS, dd.27/03/2015, vraag 5). U wijzend op uw eerdere verklaringen, stelde u dat de mannen gemaskerd waren maar dat het waarschijnlijk manschappen waren van Al Shabaab (gehoorverslag CGVS, p.14). Het mag echter verbazen dat u op het CGVS niet spontaan vertelde over uw vermoeden dat uw verkrachters Al Shabaab leden waren. Voorts gevraagd hoelang de mannen in uw woning zijn gebleven, antwoordde u dat u dat niet kan inschatten (gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd of ze tien minuten, dertig minuten, een uur of vijf uur of meer of minder bij u waren, antwoordde u nietszeggend dat ze een tijdje in uw woning waren (gehoorverslag CGVS, p.13). Uw vage antwoord roept verder vragen op bij de geloofwaardigheid van de door u beweerde verkrachting. Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat u tijdens uw eerste interview op de DVZ, dat plaatsvond op 17 februari 2015, in de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling liet optekenen dat u zeven weken terug, zijnde in december 2014 of januari 2015, werd ontvoerd door gemaskerde mannen (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, Traject, interceptie en verblijf, dd. 17/02/2015). Tijdens uw interview later op de DVZ en tijdens uw gehoor op het CGVS hebt u evenwel niets vermeld over een ontvoering. Daarenboven zouden uw problemen twee dagen voor uw vertrek uit uw land midden februari 2015, hebben plaatsgevonden (Vragenlijst DVZ, dd.27/03/2015, vraag 5; Verklaring DVZ, dd. 27/03/2015, vraag 33; en gehoorverslag CGVS, p.12). Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Afgoye gelegen in de provincie Lower Shabelle en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 13/05/2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor zelfs meermaals geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit en dat u de waarheid dient te vertellen. U werd erop gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoorverslag CGVS, p.2, p.6, p.12 en p.16). De drie keer dat u tijdens het gehoor werd geconfronteerd met bovenstaande vaststellingen, herhaalde u telkens opnieuw dat u niet liegt en dat u de waarheid vertelt (gehoorverslag CGVS, p.6, p.12 en p.16). Tijdens de laatste confrontatie, stelde u dat het feit dat u Somali spreekt, een bewijs is voor uw Somalische nationaliteit (gehoorverslag CGVS, p.12). Dat u de Somalische taal machtig bent, vormt echter geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat het Somali niet alleen in Somalië wordt gesproken, maar dat het eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië voorkomt, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Het door u neergelegde medische attest waaruit blijkt dat u een genitale verminking type II hebt ondergaan, verandert niets aan de genomen beslissing. U verklaarde dat u het document enkel wilde neerleggen om aan te tonen dat u besneden bent maar dat uw besnijdenis niets te maken heeft met uw vluchtmotieven, noch een vrees voor u inhoudt bij een terugkeer naar uw land (gehoorverslag CGVS, p.17-18).

De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 28 juli 2015 in een eerste middel een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verzoekster stelt in essentie dat ze ongeschoold is, zelden het huis verliet en haar intellectuele capaciteiten beperkt zijn zodat ze inderdaad niet goed kon antwoorden op de vragen tijdens het CGVS-gehoor.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat de verzoekende partij alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4. Vooreerst kan worden vastgesteld dat verzoekster inzake haar leeftijd onjuiste verklaringen aflegde bij haar binnenkomst in België. Ze gaf aan minderjarig te zijn. Op basis van het in opdracht van de dienst Voogdij uitgevoerde medisch onderzoek door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven) is besloten dat verzoekster op 13 maart 2015 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar waarbij 21,4 jaar een minimum leeftijd is, en aldus niet als minderjarige kan worden beschouwd (zie beslissing dienst Voogdij, administratief dossier).

Verzoekster had de kans tegen deze beslissing in beroep te gaan, wat ze niet heeft gedaan. Verzoekster heeft tijdens het CGVS-gehoor niettemin deze objectieve vaststelling van haar meerderjarigheid, toch haar minderjarigheid volgehouden (gehoorverslag CGVS, p.3). Een dergelijke houding wijst erop dat verzoekster goed ingelicht de asielprocedure heeft aangevat wat tegengesteld is aan haar beweringen over haar beperkte cognitieve capaciteiten.

2.5. Verzoekster heeft haar hele leven in de wijk Dhagax Tuur in Afgoye, gewoond. Aldus kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is en twintig jaar in Afgoye, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, historische en (socio-) politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die verzoekster kunnen verhinderen haar herinneringen aan haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet toe te lichten. Verzoekers geografische, socio-politieke en clankennis zijn echter ernstig ontoereikend.

2.6. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekster zowel open en concrete vragen werden gesteld zodat ze ruim de kans kreeg alle informatie aan te geven. Verzoeksters antwoord op de vraag wat er allemaal te zien en te beleven valt in Dhagax Tuur was geheel inhoudsloos nu ze stelde dat ze nooit naar buiten ging, altijd binnen bleef en voorts was verzoekster stilzwijgend (gehoorverslag CGVS,

p.4). Daargelaten dat niet wordt aangetoond dat vrouwen in Afghanistan vanaf hun geboorte gevangen leven in huis, kan verzoekster niet tegelijkertijd stellen dat ze een conventionele maatschappij leefde doch anderzijds de rol van de vrouw in deze maatschappij ontkennen en dus de taak van de vrouw in het huishouden. Voorts, en zelfs indien verzoekster nooit is buitengekomen, dan nog kan verwacht worden dat een vrouw van verzoeksters leeftijd in de loop der jaren hoorde over specifieke gebeurtenissen, zelf heeft ervaren over hoe de kinderen opgroeien, vrienden maken, huwelijkspartners vinden, en is nog minder aannemelijk dat ze niet zou hebben deelgenomen aan religieuze- familiale- en huwelijksfeesten. Verzoeksters verklaring dat ze niet aan het sociale leven in Somalië heeft deelgenomen, komt voor als ingegeven om haar onwetendheid toe te dekken.

2.7. Zo is niet aannemelijk dat verzoekster geen winkels, bazaars, overheidsgebouwen of andere bezienswaardigheden in Afgoye kent. Ze noemde het bedrijf 'Care' (gehoorverslag CGVS, p.10) maar wist hierover niets te vertellen. Evenmin is aannemelijk dat verzoekster over de jaren niet hoorde over buurdorpen, over mensen op de markt die van nabijgelegen plaatsen kwamen terwijl Afgoye de belangrijkste verkeersader is in Lower Shabelle (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Ook is niet aannemelijk dat verzoekster niet over de school of de rivier hoorde, noch wist waar haar vaders winkel was (gehoorverslag CGVS, p.5-7-10). Verzoeksters verklaringen over de provincie en de provinciehoofdstad zijn fout waaruit blijkt dat verzoekster bepaalde informatie heeft trachten in te studeren. Voorts is ze over de grote steden geheel onwetend.

2.8. Verzoekster beseft dat haar kennis over het clansysteem ontoereikend is maar wijdt dit aan haar beperkt denkvermogen. Echter clans dienen niet ingestudeerd te worden. Verzoekster had kunnen weten wie in haar wijk, stad woonde, welke clans gevaren inhouden, wie van haar familie met een andere clan is gehuwd minstens had ze haar eigen clan moeten kunnen toelichten wat niet het geval is (CGVS, p.5). Verzoekster kende geen krijgsheren en herkende ook de naam niet van de krijgshoofd die aan de macht was Lower Shabelle voor de komst van de Unie van Islamitische Rechtbanken. Verzoekster kende enkel Al Shabaab terwijl uit (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier) het administratief dossier blijkt dat er hevige gevechten waren in haar stad en Al Shabaab al in mei 2012 door overheidstroepen uit Afgoye werd verdreven. Verzoekster kende ook de munteenheid niet wat nogmaals aantoont dat verzoekster geen uitstaan heeft met de Somalische maatschappij. Verzoeksters verklaringen over haar reis(documenten) naar Europa zijn incoherent zodat kan worden aangenomen dat wel met een paspoort reisde en niet illegaal. Ten slotte, en zelfs indien verzoekster beperkingen zou hebben, dan nog is niet aannemelijk dat zij niet bij benadering weet hoe oud ze was toen haar moeder stierf, noch of haar vader gestorven is of nog leeft (*Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, Familie en kennissen van de minderjarige, dd. 17/02/2015*).

Wat betreft de overval, verkrachting die aanleiding gaf tot verzoeksters vertrek, kan verwacht worden dat verzoekster eigen gegevens aanbrengt. Indien verzoekster mogelijk op dit punt moeilijkheden ondervindt dan moeten haar verklaringen wel voldoende zijn om de waarachtigheid ervan aan te tonen en aannemelijk te maken dat een dergelijke situatie zich in werkelijkheid heeft voorgedaan. Verzoekster blijft bij zeer vage verklaringen terwijl kan verwacht worden dat de familie hierover wel degelijk beraad heeft nu een verkrachting, weliswaar een ernstig misdrijf is, maar op zich niet noodzakelijk moet leiden tot een vertrek uit een land laat staan een dure reis naar het Westen. Verzoekster geeft ook nergens aan waarom de familie wel meende dat ze het land moest verlaten terwijl naar verzoekster zeggen, de familie haar steeds de mogelijkheid heeft ontnomen om zelfs in haar eigen land met haar eigen familie buiten te komen.

Hoe dan ook noch uit verzoekster verklaringen noch uit andere gegevens kan blijken dat verzoekster uit Somalië afkomstig is. Haar beweerde verkrachting aldaar is dan ook om deze reden ongeloofwaardig.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad immers vaststellen dat verzoekster niet aantoont noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Somalië. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen en dit terwijl het CGVS verzoekster uitdrukkelijk gewezen heeft op het belang van het afleggen van correcte verklaringen ook aangaande haar identiteit en nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Verzoekster werd in de loop van het gehoor zelfs meermaals geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde Somalische nationaliteit en dat ze de waarheid dient te vertellen. Verzoekster werd er tot driemaal toe op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar een Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van een asielaanvraag van uitermate groot belang is dat een duidelijk zicht wordt gegeven over de werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfsplaatsen voor de komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat verzoekster niet recent uit Somalië afkomstig komt en/of dat een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk gegeven is om het CGVS de mogelijkheid te geven haar asielaanvraag correct te beoordelen. De bewering dat verzoekster haar best gedaan heeft kan geenszins blijken uit haar CGVS-gehoor. Evenmin kan blijken dat verzoekster de eenvoudige vragen over haar eigen gezin en de familiale bezigheden niet begrijpt. Integendeel, verzoekster blijkt eerder bewust van haar gebrekkige kennis en de gevaren om irrelevante of strijdige antwoorden te geven en verkiest te zwijgen of vaag te blijven.

Het door verzoekster neergelegde medische attest inzake de genitale verminking type II kan de beoordelingen van de Raad niet wijzigen te meer nu verzoekster zelf stelt dat haar besnijdenis niets te maken heeft met haar vlucht, en ze omwille hiervan ook geen vrees heeft om naar Somalië terug te keren (gehoorverslag CGVS, p.17-18).

2.11. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoont, maakt verzoekster niet aannemelijk en dient haar verzoek dan ook niet te worden afgewogen ten opzichte van Somalië. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. De afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Besluit

2.12. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.13. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK